

Ein útbúgving, sum kann brúkast

- Tað sigur seg sjálvt, at vit mugu hava ein skúla her, sum tekur stóði í okkara egnu tilfeingi, siga næmingar á Fiskivinnuskúlanum í Vestmanna

RANDI JACOBSEN

Tað hoyrsit ikki so nógv um Fiskivinnuskúlan í Vestmanna, annað enn tá politiskt verður lagt upp til at flyta skúlan, og næmingarnir hava mótmælt.

Men Fiskivinnuskúlin er framvegis í Vestmanna, og um nakrar dagar fer hann undir sitt áttanda skúlaár.

15 næmingar hava teknað seg til 1. flokk í ár. Tað eru eitt litit sindur fleiri enn hesi seinastu árin.

Vit hava hitt triggjar av næmingunum. Eingin teirra angrar, at teir valdu at fara á skúlan, og teir skilja ikki rættiliga, at ikki fleiri hava hug at taka hesa yrkisgymnasialu útbúgvingina, tí hon gevur so nógvar møguleikar.

Høgni, Asbjørg og Tórhallur eitur teir triggjar næmingarnar, sum her siga frá sinum royndum á skúlanum.

Høgni og Asbjørg fara nú í annan flokk, Tórhallur fer undir seinasta skúlaárið, triðja flokk.

Tað vóru ymiskar orsøkir til, at tey fóru í Fiskivinnuskúlan.

Skilagóð avgerð

Asbjørg hevði havt ymist fyrifallandi arbeiði aftaná fólkaskúlan, hevði m.a. verið uttanlands, og hon arbeiðði eisini eitt skifti sum pakkari á Fiskavirking í Havn.

- Eg hevði sett mær fyri, at eg vildi hava onkra útbúgving og hevði ymist í huganum. Ikki vildi eg fara av landinum aftur í skúla, og ikki timdi eg at fara í studntarskúla elia á HF, tá eg ikki rættiliga visti, hvat eg vildi. Men so tosaði eg við ein næming á Fiskivinnuskúlanum, og eg helt hetta vera nakad fyri meg. Eg haldi, at eg ein tann skilabesta avgerðin, eg nakrantíð havi tikið, sigur Asbjørg.

Aftaná 9. flokk fór Tórhallur til skips.

- Tað dámdi mær væl,

men eg kom ikki víðari við ongari útbúgving. Ikki legði eg í at fáa mær útbúgving sum sjómaður, og hetta helt eg vera ein góðan møguleika, sigur Tórhallur.

Gevur færlleika

Høgni hevur gingið tað mesta av fólkaskúlanum í Danmark, har hann eisini tók HF-próg.

- Í 1994 vildi eg sleppa aftur til Føroya, men til fánýtis royndi eg at fáa okkurt arbeiði. So valdi eg at royna henda skúlan, tí eg helt útbúgvingina ljóða áhuga-verða.

- Eitt gott við hesi útbúgvingini er, at hon í sær sjálvum gevur færlleika. Tú kanst fara víðari, men tað er ikki neyðugt. Tað er ikki sum eitt studentspróg, sum ein samalt ikki gevur nakad, tað er bara eitt sig á leiðini.

Tey trý hava enn ikki avgjørt, hvat tey ætla aftaná fiskivinnuskúlan.

- Tá eg havi tikið tey trý árin á skúlanum, kunndi eg hugsað mær at farið burtur onkrastóðni at arbeiði. Ikki til Danmarkar, kanska Onglands. Ella eisini fari eg at lesa víðari. Allir møguleikar standa opnir, sigur Asbjørg.

Høgni umhugsar onkursvegna at spesialisera seg, og Tórhallur ætlar so avgjørt at lesa víðari. Hvat veit hann ikki enn, men tað verður okkurt í matvørufrøði.

Eingin dettur burtur ímillum

Hesir triggjar næmingarnir halda, at ein lítill skúli sum Fiskivinnuskúlin hevur nógvur fyrirminir fram um stórar skúlar. Eingin næmingur fær loyvi at detta burtur ímillum, tí tað ber altíð til at biðja um hjálp bæði hjá hinum næmingunum og hjá læraranum, og næmingarnir kíta seg í felag.

- Tað er nógv at gera, og neyðugt er at gea nakad við tað, nógvur rapportir skriva vit.

- Og eitt gott er, at skúlin

Asbjørg, Høgni og Tórhallur eru samd um, at fiskivinnuútbúgving gevur nógvur møguleikar

ikki bara er at lesa bókur.

Tað fyrsta árið eru næmingarnir hálvan annan dag um vikuna í praktikk. Tað halda tey vera ógvuliga gott, at tey eisini koma út í vinnuna og harvið fáa praktiskan kunnleika til tað, tey læra um.

Og tey verða væl móttikin, tá tey koma út á fiskavirki, smoltstöðir, alibrúk og onnur virki og stovnar í praktikk, siga næmingarnir.

Lærarnir siga eisini, at næmingar, sum hava verið skúlatroyttir, tá teir byrjaðu, skjótt eru komnir á lagi, við tað at teir binavegin hava skulað í praktikk at royna tað, tey hava lært.

Vitan er neyðug

Næmingarnir skilja ikki, hví so fá søkja inn á fiskivinnuskúlan samanbórið við hinar miðnámsútbúgvingarnar. Tað eru so nógvir ótroystir møguleikar í fiskivinnuni, og skúlin gevur inspiratiún. Næmingarnir nevna sum dømi, at teir, sum skera kjálkar í Vík, hava sína útbúgving frá Fiskivinnuskúlanum.

- Hesin skúli má vera, tí tað eru ikki øll, sum hava møguleika og vilja fara av landinum at fáa sær fiskivinnuútbúgving. Tað er eisini

ini tað, at hesin skúli tekur stóði í okkara egna tilfeingi. Sjóarmiðið at ikki er neyðugt at læra at arbeiða við fiski, heldur ikki. Fólkini mugu vita, hvørjum tey arbeiða við, og hví. Vinnuni tørvar fólk við vitan, tí í matframleiðsluni krevst vitan.

Næmingarnir á Fiskivinnuskúlanum skulu allir á skeið um innaneftirlit, eins og teir taka trygdarskeið.

- Tú hoyrir ofta fólk siga, at ES-krøvini eru óneyðug. Nøkur av krøvunum eru órimiliga, men tað sigur seg sjálvt, at tað mugu vera høg krøv til reinleika. Tað verður framleitt so nógv, og bakterier eru ikki tað, ter hava verið.

- Tað liggur eisini í tí, at vinnan verður gjord effektivari, og um vit vilja tað ella ikki, so noyðast vit at fylgja við, og tí mugu vit hava fleiri útbúgvin fólk í fiskivinnuni.

Gev skúlanum frið

Sum nevnt lata næmingarnir væl at sjálvum skúlanum, um enn tað hevði verið betri, var skúlin eitt hús og ikki trý.

Annars eru umstøðurnar ikki góðar.

- At næmingarnir ikki eru

fleiri kann koma av, at skúlin sjálvur ikki dugir nú væl at siga frá, at hann er til.

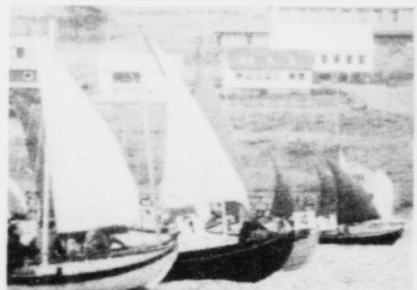
- Men tað kann eisini vera ein onnur orsøk, og hon er allur ófriðurin, sum politiskt

á hvørjum ári er um skúlan, ætlanir um at flyta skúlan.

- Vit halda, at skúlin skal hava frið at vera í Vestmanna, siga hesir næmingarnir á Fiskivinnuskúlanum.

Kappsigling á Skálafirði

Árliga kappsiglingin hjá LIONS CLUB EYSTUROY

verður

sunnudagin 18. august kl. 15.00

Tilmelding hjá:

Símur Rasmussen
Tlf. 47165

Jóannes Niclasen
Tlf. 41249

LIONS CLUB
EYSTUROY

Bara drápspartar

Leygarkvöldið varð ein lítill grind funnin í Svín-oyarfirði og ríkin inn á Hvannasund.

Tað mesta gjørdi landgongd, so drápið varði ikki meira enn 10 minuttir.

Hvalirnir vóru ikki fleiri enn 40 í tali, so har var bara til drápspartar. Teir vóru afturfyri nógvir.

Grindin valdi Sandavág

RANDI JACOBSEN

Tíðliga sunnmorgunin hendi tað sjáldsama, at ein grind steyndi inn á Sandavág.

Tað var eisini sjáldsamt á tann hátt, at grind ikki er deyðá Sandavági í næstan 100 ár. Tann seinasta doyði har í 1899, sum var eitt sera gott grindaár í Vágum, einir 2000 hvalir tilsamans.

Trupulleikin henda sunnmorgunin var, at Sandavágur ikki hevði fing-

ið góðkenning sum hvalvág frá landsstýrinum.

Men umsóknin lá í landsstýrinum, og í skundi settu teir seg í samband við landsstýrsmannin í fiskivinnumálum, og hann avgjórði at góðkenna hvalvágna.

Sandavágur riggaði væl sum hvalvág. Drápið varði ikki meira enn 20 minuttir, sigur politiid.

Grindin var 95 hvalir, umleið 650 skinn. Být varði í drápspartar og til alla

oyyna og Mykines.

Meðan teir stóðu og skóru upp seinnapartin sunnudagin, kom aftur ein grinn inn á Sandavág, elt av springarum.

Avgjørt varð at biðja til morgunin eftir við hesi grindini, sum var umleið 200 hvalir.

Men henda grindin varði ikki hildin til. Hon slapp í øllum mjørkanum.

I hesum døgum eru dagliga grindboð, men ter fægstu verða hildnar til.